

Sygn. akt: I C 1071/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Prutis
Protokolant:	Agnieszka Konczerewicz

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa E. D. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.

przeciwko R. A.

o zapłatę

Oddała powództwo

K. P.

Sygn. akt I C 1071/15

UZASADNIENIE

Powód E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. pozwem skierowanym przeciwko R. A. wniósł o zasądzenie kwoty 831,64 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany R. A. wnosił o oddalenie powództwa w całości. Na rozprawie w dniu 21.10.2015 roku podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Pismem z 02.11.2015 roku powód cofnął powództwo w sprawie bez zrzeczenia się roszczenia.

Pozwany R. A. nie wyraził zgody na cofnięcie powództwa.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

W sprawie bezsporne było, że R. A. zawarł umowę z (...) Sp. z o.o. w W. o świadczenie usług dnia 09.04.2008 roku (k. 12). Umowa została zawarta na czas określony. (...) sp. z o.o. w W. wystawił kilka faktur na podstawie zawartej umowy (k. 13-20). Z wykazu niezapłaconych należności wynika, że nie zostało opłacone 503,21 zł (k. 11).

Zgodnie z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U.2004.171.180) – obowiązującym w dacie zawierania umowy o świadczenie usług, świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Pozwany kwestionował zasadność wystawienia faktur vat, twierdząc, że opłacał wszystkie rachunki, jednak nie przedstawił w tym zakresie żadnych dowodów.

Z powyższego wynika, że zobowiązanie pozwanego w stosunku do (...) Sp. z o.o. w W. istniało.

Zgodnie z art. 509§1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Art. 511 stanowi, że jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.

Powód nie wykazał należyście, że nabył skutecznie wierzytelność od (...) Sp. z o.o. w W. w stosunku do pozwanego. W załączonych dokumentach brak umowy cesji. Nie sposób przyjąć na podstawie samego tylko odpisu zawiadomienia o zmianie wierzyciela wysłanego przez (...) S.A. w W. do pozwanego, że doszło do przelewu wierzytelności. Brak też informacji w przedmiocie zmiany wierzyciela z (...) Sp. z o.o. w W. na (...) S.A. w W. – część faktur była wystawiona przez spółkę z o.o. część przez spółkę akcyjną.

Zgodnie z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

W przedmiotowej sprawie pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Jak wynika z załączonych faktur vat termin zapłaty najświeższej z wystawionych faktur upłynął z dniem 10.02.2012 roku, pozostałych jeszcze wcześniej. Nie może budzić żadnych wątpliwości, że przedmiotowe roszczenie wynikające ze stosunku zobowiązaniowego, opartego o przepisy ustawy prawo telekomunikacyjne, pomiędzy spółką z ograniczoną odpowiedzialnością i osobą fizyczną jest roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Po upływie terminu przedawnienia zobowiązanie ulega przekształceniu w zobowiązanie naturalne, które nie korzysta z ochrony prawnej. W przypadku skutecznego zgłoszenia zarzutu przedawnienia pomimo, iż zobowiązanie nadal istnieje wierzyciel zostaje pozbawiony uprawnienia do wymuszenia na dłużniku spełnienia świadczenia.

Termin przedawnienia zobowiązania z najświeższej faktury upłynął z dniem 10.02.2015 roku, pozostałych odpowiednio wcześniej (17.12.2012, 19.11.2012 i 15.03.2013). Pozew został wniesiony 30.07.2015 roku, a zatem po upływie okresu przedawnienia. Powództwo podlegało zatem oddaleniu.

Zgodnie z art. 203§1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

Powód cofnął pozew po pierwszej rozprawie bez zrzeczenia się roszczenia. Skuteczność cofnięcia była uzależniona od zgody pozwanego, a pozwany w wyznaczonym terminie cofnięcia sprzeciwił się.

Podsumowując, na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku. O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 kpc, wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalono na podstawie §6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (DZ. U. Nr 163, poz. 1348 z późn.zm.).